

No dormiu que la tardansa
Podria servos funesta;
Axó fá que no s' col festa
Quant se tracta del segar;

Que entre l's dias mes hermosos
Sól venirne un de gropada,
Que entre l' llam, tró y pedregada
Ben pelats vos pot deixar.

Quant ja la tingau segada
Y en garbas distribuïda,
En garberas conduïda
Sobre l' camp la deixaréu:

Alli covát lo grá, acaba
De entrar en sahó perfeta,
Dantli temps de ser completa
Ans á batrer no os poseu.

Sembrada de blat de moro
Y fasols de negra cara,
(Sobre dels rostolls,) encara
Podeu fer ara en est més.

Sembreu mill, panis, blat negre,
Que fajol se n' diu; mongetas,
Encara que tardanetas,
Si n' sembreu no hi farà res.

A tot llegum y á las trumfas
Donareu una cavada;
De trumfas també plantada
Fer no será disbarat.

Arranqueu llinet y cánem,
Feulo secar en manadas,
Que en remull luego posadas
Lo n' traureu prest amarat.

Si l's rostolls, que dels ferratges
Vos han quedat, no enterrareu,
Com vas dir, si me escoltareu,
Quant en Maig vos ho avisi,

No retardeu ja esta feina;
Passeune la corva arada;
Que l's rostolls, una femada
Vos valdrán, com ja os digui.

També os deya que de closas
L' herba segar convenia;
Si no es fet, passeune via
Y feune la provisió,

Lo fals, tercera dallada
De bona herba os proporciona;
Profiteu cosa tant bona
Mentres passa la ocasió.

Si no hagues estat de plujas
Abundant la primavera,
Regueu la tendre olivera
Que en lo ivern habeu plantat;

Y si als plantius de albardas,
Com digui en altre mesada,
No habeu donat la cavada,
No os burleu, déuli aviat.

Al bestiar, perque sá estiga,
Netejeu sovint lo estable,
Y l' fetor desagradable
Aparteuli axis dels fems;

Que la corrupció reclosa
Mal sana sempre seria,
Y tant mes danyar podria
Quant mes calent es lo temps.

Axis pues, de tota bestia
May reclosa feu la estada;
Procuréu que ventilada
Quant se vulga puga estar;

Y sia en corral ó estable,
Netejar sovint importa;
Obrint bé finestra y porta
Quant no hi es lo bestiar.